

עין משפט
נר מצוה

מו:

יֵשׁ נַעֲבֵד במחובר אצל גבוה או אין נעבד במחובר. נ"ל דהמדקדק בלשון צעיל וז דלמר דרמי זר חמא דקמיצעיל ליה סבר דליכא לחלק צין צעלי חיים צין מחובר ולכן היה מסופק אם יש נעבד צמחובר והא דצעי צמכשירוי אם תמני

לומר קאמר דאי פשטינן דשרי כ"ש

צמכשירוי אצל אי פשטינן דאסור

צמכשירוי מאי: **וְאֵי** משום בית ה'.

וצעית למימר דצית ^(א) הוי מחובר וקאסר ודרשת ליה הכי לא תציא

אתנן של צית שאם נתן לה צית

צאתננה אסור להקדישו לזוך צנין צית המקדש לשון רש"י והוא שינה

לשונו ממה שפירש למעלה גצי מילתיה

דרבא שכן פירש לעיל אסור צמחובר

לגבוה ואפי' למכשירי קרבן דכתיב

צית דמשמע אפילו לצנין הצית

ונראה דיפה דקדק לפי שיטת

התלמוד וק"ל מיהו מה שפירש

הכא דאתנן דצית קרי מחובר קשיא

דהא לקמן צשמעמין חשיב רב יהודה

צית תלוש משום דהוי תלוש ולצסוף

חצרו לכן נראה לפרש ואי משום

צית דתדרוש שנתן לה עזים

ואצנינן לצנות צית ויהיה אסור

להקדישן וסמם עזים ואצנינן שבזין

מהם רגילים להיות מחוברים צמקומן

אי נמי יש ליישב פרש"י דכתב

רחמנא צית ולא חלק צין צית

של צנין לצית חלוצ צמערה שלא

היה שם תלוש מעולם: **יֵשׁ** שינוי

בנעבד בו'. תימה ^(ב) צמחובר מהיכא

יליף לאיסור מאתנן דיו לצא מן

הדין להיות כנדון צבאתנן פשיטא דיש

שינוי כדדרשינן צמרוצה ^(צ"ק דף קסא:)

הם ולא שינויהם וי"ל דמדאורייתא

ודאי פשיטא ליה דיש שינוי צנעבד

כמו צאתנן אלא מדריבנן הוא דקא

מיצעי ליה ^(ה) משום דעבודת כוכבים

יש לאסור אע"ג שנתנה:

בַּל האסורין לגבי מזבח ולדויתיהן

מותרין. משמע הכא דשינוי

אינו מועיל כלום לגבי אם וגבי שינוי

קונה ^(צ"ק דף צג:) למאן דאית ליה

שינוי קונה ^(י) תנן גזל ו רחל

וילנה גזילה חורט צעיניה ואינו

משלם אלא דמי הפרה אלמא

מהני שינוי לגבי אם יש לחלק לגבי

תקנת השבים דוקא מהני ולא לגבי

מוצח: **בשגרבועו** ולבסוף

עיברו. וגבול יש לה כדאמרין לעיל

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

ואם תמאי לומר יש נעבד אצל גבוה. אכתי מיצביא ליה הכי

האי נעבד דלאו לקרבן גופיה קא צעי לה אלא לצנין מוצח

דמכשירי קרבן מי אמרינן כקרבן דמי ונעבד אסור בהן או לא:

אסור צמחובר לגבוה. ואפי' למכשירי קרבן דכתיב צית ה' ^(א) דמשמע

אפילו לצנין הצית וכתיב אתנן

סתמא לא שנה תלוש כו': או חילוף.

כיוון דלא משכחת קרא צדיא דאסר

אתנן צמחובר לגבוה אלא משום

דקרא סתמא כתיב אסרת ליה

צמחובר והדר ילפת נעבד מיניה

לאיסורא אימא איפכא דהא קרא

סתמא שרי נעבד צמחובר: **דכסיב**

[אלהיהם על ההרים] ולא **ההרים**

אלהיהם. אימא אפי' לגבוה שרא

והדר יליף אתנן מיניה למשרייה

צמחובר: ואי משום צים ה'. וצעית

למימר דצית הוי מחובר וקאסר

ודרשת ליה הכי לא תציא אתנן של

צית שאם נתן לה צית צאתננה

אסור להקדישו לזורך צנין הצית:

ההוא מיצעי ליה כו' פרה אדומה

שאינה נאח לגיז. ששמיטתה צבר

הזיתים דכתיב ^(ט) והוציא אותה אל מחוץ

למחנה: **רקועים**. טסי וזה שעושין

ציפו לכותל היכל לצית קדשי הקדשים

כדאמרין צשקלים צפרק המרומה ^(י)

דכיון דנוי הוא מיתסר: **פרקינן**.

דיינינן וכל דין דין ק"ו קרי ליה פירכא

משום דבלשון תימה אחי: **הוא**

דפסח. טמא מה שחל צביעי שלו

להיות צצבת צערצ הפסח: **דרי"א**.

דן ק"ו לחומרא דקמני אי"ר אליעזר

ועליה איז דן ומה שחטיט שהיא

משום מלאכה דוחה את השבת זו

שמשום צבות אינו דין שמדחה וזה

עליו ויתחייב צפסח. ור"ע פריך

לקולא ופטור מפסח דקמני אמר לו

ר"ע או חילוף מה הואה דמשום צבות

אינה דוחה צבת שחטיט דמשום מלאכה

היא אינו דין שלא תדחה אלמא ק"ו

לקולא פריך: **דסנן השיב ר"ע כו'.**

משום אתקפמיה ^(י) דרישא דמילתא נקט

ואייתי לה הכא ומיהו אתקפמיה

דרצ פפא מאו חילוף דר"ע קאחי

ולסיועי לרב הוגא צאו חילוף דידיה:

הפס. ההוא או חילוף דר"ע לא

סלקא אדעתא דר"ע למדייניה ולמימר

לא מדחייא שחטיט את השבת אלא

משום דר"ע היה מקובל וצא מר"א

עזמנו שהיה רבו שהזאה אינה דוחה שבת: ואייקר ליה **תלמודא**.

דר"א נשכחת הימנו הלכה וצעי למידן מר"ו הואה משחטיט דדחייא

דחייא ק"ו שחטיט מהזאה דלא תדחה אע"פ שאי אפשר דהא ודאי שחטיט דחייא

בהזאה דלא דחייא ומיהו לא איסתיעא מילתיה ולא אידכר אלא הכי אהדר ליה עקיבא עקרת מה שכחוצ צתורה צין הערצים צמועדו ואפי'

צצבת אמר לו ר"ע הבא לי מועד לאלו להזאה ולהצבתו מחוץ לתחום כמועד לשחטיט. ונימא ליה מימר כך מקובלני ממך הואה אינה

דוחה לאו אורח ארעא דכסיפא ליה מילתא לומר ששכח תלמודו: והיינו דקאמר ליה אל **תכפירני צשעם** הדין. כשאמר לו ר"ע הבא לי מועד

לאלו כמועד לשחטיט כעם ר"א ואמר לו עקיבא צשחטיט השצתני צשחטיט תהא מיתתך ואמר לו ר"ע אל תכפירני צשעת דין זה שאנו חלוקין

ודנין זה כנגד זה אל תכחד דצריך ראשונים וזכור מה שלמדתי הוזה שבות כו' אלמא מיניה גמר ליה: **המשמחיה לקמם חטים מה הן**

למנחות. להדיוט מישרא שרי דאין מחובר נאסר להדיוט וכי קמיצעיא ליה לגבוה אם תמני לומר יש נעבד צמחובר אצל גבוה הכא מאי כיון

דהדר טחין להו יש שינוי צנעבד דלא מיתסר לגבוה אלא צעיניה אצל היכא דאיצתני שפיר דמי: או אין שינוי **צנעבד**. ואסיר דלא מהני

ליה שינוי. אית דגרס המשמחיה לחטין קמחין מהו למנחות ואי"א לומר כן דכיון דתלוש ניהו נאסרו בהנאה להדיוט אפילו למאן דצעי

תפיסת ידי אדם צתלוש דהא איכא תפיסה טוצא קצירה ועימור ודישה וכ"ש לגבוה דאסור וכיון דנעשה עבודת כוכבים תו מאי מהני

להו שינוי לא מיצביא עבודת כוכבים דכתיב ^[דברים יז] והיית חרם כמוהו כל שאחא מהייה ממנו הרי הוא כמוהו אלא אפילו כל איסורי הנאה

כן ^(ט) וכל הנעשה מהן נאסר דהא הנאה היא: **כל האסורין**. כגון מוקצה ונעבד: ור"א **אוסר**. וקס"ד השתא דצבנהמה מעוברת

שרצעה או השמחיה לה עסקינן וציש שינוי צנעבד קמיפלגי דת"ק סבר יש שינוי צנעבד הלכן ולדותיהן מותרין דמעיקרא עובר אשתא

צבהמה ור"א סבר אין שינוי צנעבד אלמא פלוגתא היא: ה"ג ולאזי מי אסמר עלא אמר רבא אמר רב נחמן מחלוקת כשנרצעו

ולצסוף עיברו. וכדמפרש צתמורה צפ' כל האסורין ^[ל:] דת"ק סבר זה חיה גורס מותר ורבי אליעזר סבר זה חיה גורס אסור:

אצל

מסורת הש"ם

א) [מוסף] דפרה פ"צ ה"א

תמורה ל': ב) [יבמות ת.

קדושין סח:], ג) [פסחים סו,

ד) [שם סט:], ד) [תמורה

ל':], ו) [סס:], ו) [עין רש"י

ובתמורה אי' אמר רבא

מחלוקת], ח) [דברים ג:],

ט) [צמדבר יט:], י) [פ"ד

מ"ד:], יא) [בס"א ליתא, יב

פרה,

1. לא תביא אתנן זונה

ומחיר כלב בית יי'

אלהיך לכל נדר כי

תועבת יי' אלהיך גם

שניהם: דברים כג יט

2. אבר תאבדון את כל

הנקמות אשר עבדו שם

הגוים אשר אתם ירשים

אתם את אלהיהם על

ההרים וקרמם ועל

הגבעות ותחת כל עץ

דברים יב ב

3. לא תביא אתנן זונה

ומחיר כלב בית יי'

אלהיך לכל נדר כי

תועבת יי' אלהיך גם

שניהם: דברים כג יט

2. אבר תאבדון את כל

הנקמות אשר עבדו שם

הגוים אשר אתם ירשים

אתם את אלהיהם על

ההרים וקרמם ועל

הגבעות ותחת כל עץ

דברים יב ב

3. לא תביא אתנן זונה

ומחיר כלב בית יי'

אלהיך לכל נדר כי

תועבת יי' אלהיך גם

שניהם: דברים כג יט

2. אבר תאבדון את כל

הנקמות אשר עבדו שם

הגוים אשר אתם ירשים

אתם את אלהיהם על

ההרים וקרמם ועל

הגבעות ותחת כל עץ

דברים יב ב

3. לא תביא אתנן זונה

ומחיר כלב בית יי'

אלהיך לכל נדר כי

תועבת יי' אלהיך גם

שניהם: דברים כג יט

2. אבר תאבדון את כל

הנקמות אשר עבדו שם

הגוים אשר אתם ירשים

אתם את אלהיהם על

ההרים וקרמם ועל

הגבעות ותחת כל עץ

דברים יב ב

3. לא תביא אתנן זונה

ומחיר כלב בית יי'

אלהיך לכל נדר כי

תועבת יי' אלהיך גם

שניהם: דברים כג יט

2. אבר תאבדון את כל

הנקמות אשר עבדו שם

הגוים אשר אתם ירשים

אתם את אלהיהם על

ההרים וקרמם ועל

הגבעות ותחת כל עץ

דברים יב ב

3. לא תביא אתנן זונה

ומחיר כלב בית יי'

אלהיך לכל נדר כי

תועבת יי' אלהיך גם

שניהם: דברים כג יט

2. אבר תאבדון את כל

הנקמות אשר עבדו שם

הגוים אשר אתם ירשים

אתם את אלהיהם על